

Biblioteka
HUMOR I SATIRA

Knjiga 213

Ivo Mijo Andrić

IZABRANI AFORIZMI

Alma

Beograd, 2023

*Mehmedu Meši Avdagiću
i članovima Samostalnog sindikata PPDIVUT BiH*

Aforistima, humoristima i satiričarima
najlakše je raditi i najteže živjeti u zemljama
u kojima je vrag odnio šalu.

U socijalizmu su nas zbog kritike vlasti
pozivali na informativne razgovore.
U kapitalizmu s nama ne žele razgovarati.

Oštrim perom najbolje se o(t)pisuje ono što je tupo.

Naša zemlja ne zna kojim putem
da... skrene.

Izvan sebe sam otkad su mi djeca otišla izvan zemlje.

Ne vrijedi biti pametan u zemlji
u kojoj se pamet kupuje po sniženoj cijeni.

Obećavali su nam kule u oblacima.
Kule prodaju strancima, nama ostavljaju oblake.

U SFRJ smo bili na pročelju.
U EU smo na začelju.
Ko bi gori, sad je doli.

EU ima lijepu budućnost.
Živi bili, pa vidjeli.

Kucnuo je pravi čas tek kad nam je stao sat.

Ni za, ni protiv, već – naprotiv.

Ruže ne cvatu samo onima, koji idu bosi po trnju.

Koliko do jučer, vjerovali smo u bolje sutra.

Broj opijenih vjerom u Boga, daleko je veći od broja
onih koje opijaju alkohol i droga.

Razlika između države i crkve je u tome
što država ima ministre, a crkva – ministrante.

Isus je bio Božji sin.
Sve druge ljude na svijet, izgleda, donijela je roda.

Da se nije natezao s vlastima,
nikada ne bi izvukao deblji kraj.

Najprije smo izvukli mačka u vreći.
Poslije smo se zavukli u mišju rupu.

Naši volovi i dalje očekuju da komšiji crkne krava.

Neki političari potkovani su znanjem,
koliko i konji.

Taj političar je miroljubiv kao golub.
Prevrtlač – zna se!

Pričalo se kako je taj političar čvrst kao stup.
Na kraju se ispostavilo da je bio stupidan.

Razlika između mlinara i političara je u tome,
što mlinar melje u mlinu, a političar za govornicom.

Narod koji ima ovakvu omladinu,
ne treba brinuti za svoju budućnost.
Za nju će se pobrinuti neki drugi narodi.

Nije važno šta o nama misle drugi.
Važno je šta misle prvi.

U jednopartijskom društvu svi su mislili isto.
U višepartijskom svi misle da su - isti.

Život ima pravila i izuzetke.
Smrt nema izuzetke.

Hvala našim oslobodiocima!
Samo oni znaju za što su se borili.

Bezbijednost nam je na visokom nivou.
Ali nam je sigurnost na niskoj razini.

Bolje je živjeti od uspomena, nego od spomena.

Tako ti je to draga moja.
Kad digneš ruke od njega, on se više ne diže.

Žena mu je kao Bog!
Za sve je mora moliti.

Dok su se radnici i sindikati presabrali,
država im je sve oduzela.

Radnike zanima hoće li biti stečaj.
A upravu – kakav će biti tečaj.

Utjecaj radnika se širi. U socijalizmu su imali tvornice,
a u kapitalizmu su dobili ulice.

Kapitalizam je na sceni.
Radnici i sindikati su u gledalištu.

Socijalizam je dio radničke prošlosti.
Socijala je njihova sadašnjost i budućnost.

Da vjeruju u radnike gradili bi tvornice,
a ne vjerske objekte.

Izgleda da se opet ponavlja priča stara.
Narodu nude manje kruha, a više igara.

Svi smo mi na svoju ruku, a ruke nam nisu iste.
Jednima su prljave, drugima su čiste.

U socijalizmu smo učili šta je bijeda filozofije.
U kapitalizmu učimo kakva je filozofija bijede.

Mi smo vrijedan narod.
Socijalizam smo gradili pola stoljeća,
a srušili smo ga za nekoliko mjeseci.

Socijalizam je propao onog trenutka,
Kad su ateisti počeli u njega slijepo vjerovati.

Dole truli socijalizam!
Živio truli kapitalizam!

Prebacili smo plan.
Iz ove... u narednu godinu.

Bogati misle na raj, a siromašni na – raju.

Ko će kome ako ne svoj svome.
Vrat slomiti!

Da nismo puno radili, ne bi nas ovako izradili.

Evropa je svuda oko nas.
Balkan je u nama!

Dok nacionalisti pobjeđuju, narodi će gubiti.

Kad je shvatio da je sve prolazno,
prošao je kroz crveno.

Pravi heroji ne nose ratno oružje.
Oni nose radno oruđe.

Tražio je istragu policije.
Zato ga policija istražuje.

Da je šutnja zlato, uvjerio se kad je oženio svoje zlato.

Nauka još nije dala odgovor na pitanje:
Jesu li muškarci pali s Marsa, a žene s Venere?

Ministar *obmane* stalno nas uvjerava da smo spremni
za rat.

Nekad se na protivnik išlo đonom.
Danas se sve češće ide – dronom.

Do rata obično dolazi tamo gdje ponestane racija,
i gdje se CIA umiješa između nacija.

Ekstremni desničari ne dolaze s desna.
Oni dolaze iz podzemlja.

Otpisali su ga, tek kad je stavio potpis.

Na drugi svijet trebaju prvi otići oni,
koji u njega vjeruju.
Ostali mogu pričekati.

Sliku žene nosim u mislima.
Sliku djece čuvam u novčaniku.

Obaveza radnika je da zaradi novce.
A poslodavca, da te novce potroši.

Mijenjam neobjavljenu knjigu aforizama,
za jedan prvonagrađeni aforizam.

Znam da nemate pojma.
Ali, imate li vi bilo šta drugo vrijedno, osim toga?

Svaki rat je agresorski.
Ali nije svaki rat...
građanski, vjerski i međunacionalni, kao kod nas.

Bili smo na liniji, sve dok nije pukla...
od sramote.

Da bi se odredili pravci, prvo treba pronaći krivce.

Državi su odani samo pokojnici i pokajnici.

Čast izuzecima.
Nama su važnija pravila.

Kaznena politika je blaga.
Blago lopovima!

Svi oficiri JNA koji su u ratu generalno
promijenili stranu, postali su generali.

Političari su najbolji klijenti, kaže prostitutka.
Puno pričaju, malo rade, a dobro plaćaju.

Treba nam više dijaloga u društvu...
reče glumac na kraju monodrame.

Idioti su narode gurnuli u rat.
Klonovi tih idiota danas grade mir.

U ratu su nas protjerivali.
U miru nas tjeraju.

Mnogi dođu do sebe, tek kad odu od svojih.

Samo u EU nije moguć državni... udar.

Jučer: EU. Danas: AU!
A sutra ... UA!

U parlamentu je sjedio, dok nije osijedio.

Imamo sposobne političare.
Sposobni su na sve
u ostvarivanju vlastitih ciljeva i interesa.

Hrvati su zahvalni ocu domovine,
što im je ostavio majku... domovnicu.

Domovina je jednima dala raskošan dom.
Druge je tek... udomila.

Domovina bez doma, isto je što i glava bez pameti.

Stari političari su kao vukovi.
Dlaku mijenjaju, ali ćud čuvaju.

Da sam malo teži, sve bi mi bilo lakše... podnijeti.

Visoka cijena nafte i plina, naš je gorući problem.

Danas imamo zemlju, a nemamo državu.
Kako stvari stoje, sutra nećemo imati ni zemlju.

Država nam je u krizi.
A i zemlja nam sve više klizi.

Evropa je kao vreća puna rogova, u kojoj ima
sve manje vjernika, a sve više malih bogova.

Kod katolika je Isus uskrsnuo.
Kod pravoslavaca je vaskrsnuo.
A kod ateista, Isus je iskrsnuo.

Od kada im se ukazala Gospa,
Hercegovci su postali – ere s onoga svijeta.

Pravda je na ljudskoj strani.
A pravo na državnoj.

Ne idem na izbore.
Ne da mi se glasati za gore od sebe.

Nije bezbrižan onaj tko se ne brine.
Bzebrižan je onaj o kome se drugi brinu.

Ko ima više mozga,
ima veće šanse za moždani udar.

Pokajnika od pokojnika dijeli samo priznanje krivnje.

Stanje na Balkanu, velika je prijetnja za-SAD.

Nema više gole istine.
I nju su političari presvukli.

Na cijeni je onaj kupac koji kupi robu ispod cijene.

Na mjesto ministra finansija treba birati krojača.
Samo on može skrojiti budžet po mjeri.

Poslanici su poslani od naroda,
da kao zastupnici zastupaju svoje interese.

Nacionalni interesi velikih sila su:
oružje, nafta, plin, zlato, droga, novac iii ...

Međunarodna zajednica u Bosni i Hercegovini
za svoj doprinos zaslužuje čistu jedinicu.

Bosna i Hercegovina ima 250 stranaka
i znatno više stranaca, koji vladaju državom.

Američki internacionalizam jednako je opasan
kao i evropski nacionalizam.

Za lošu politiku kriva je vlast.
Za lošu kritiku kriv je... narod.

Aktivno se odmaram.
Ležim s mladom ženom.

Između mene i žene nema više fizike ni hemije.
Ali zato ima puno leksike.

Kad su ga preplavile emocije, potonuo je.

Umjesto da pljunu u šake, lupeži pljuju sve oko sebe.

Kad državi ponestane para,
ona uvodi para-fiskalne namete.

Sreća prati hrabre, a nesreća gladne.

Narod je transparentan samo onda,
kad sa transparentima izađe na ulice.

Velike sile izrasle su u velike siledžije.

Opismenili smo narod.
Sad su na redu političari.

Maloljetni kriminal je u porastu.
Iver ne pada daleko od klade.

Samo grješni narodi žele imati svoga sveca.

Blago dužnicima.
Njih će se najduže sjećati.

Ko se druži s vukovima, obično završi u lisicama.

Broj ludih opada.
U porastu je broj zbunjenih.

U Bosni i Hercegovini mnogi ne misle zrelo.
Misle zeleno.

Nije važno šta drugi misle.
Važno je šta prvi kažu.

Nije vjernik, a cijeli dan sjedi prekrivenih ruku.

Slatko se smije.
Mora da ima povišen šećer.

Kod nas je lako samo onima, koji su lakomi.

Postao je kućni ljubimac.
Žena ga voli skoro kao psa.

Izgleda da sam opet prespavao ženu... svojih snova.

Žena je u braku – zlato.
A muškarac – poluga.

Kad se podmaže, birokratski aparat manje škripi.

Globalizacija je na djelu.
Globe nas na svakom koraku.

Misaon sam čovjek.
Mislim da radim kao magarac.

Seks je najbolji prirodni lijek protiv starenja.
Nažalost, stariji taj lijek sve rjeđe koriste.

Socijalistička država kod nas je odumrla
u kapitalističku.

Rad je stvorio čovjeka, a lopovluk – bogataše.

Društvo se sve više raslojava na one gore,
i one – golje.

Ako gajite nadu, morate je dobro pođubriti.

Dok poljoprivrednici siju ratarske kulture,
političari i dalje siju iluzije.

Kod nas je sve više folozofa.
Ljudi razmišljaju kako da prežive.

Zrno po zrno – pogača.
Kamen po kamen – kamenjar.

Na mladima svijet ostaje, a na starima – zemlja.

Samo društveni talog može proći sito i rešeto.

Pravi su u pravu.
Krivi su u krivu.
A pravi krivci su na slobodi.

Kod nas teku mediji, više nego mlijeko.

Zastava je komad platna, koga narod skupo plaća.

Stigla ga ženina kletva.
Postao je udovac.

Živimo u zemlji apsurdna, u kojoj u isto vrijeme
opadaju... i broj zaposlenih i broj nezaposlenih.

Optužuju ga za jugo-nostalgiju.
A on samo voli zemlju u kojoj je rođen.

Čestitamo rođendane svim vođama
koji vode ratove, sa željom da im budu posljednji.

Mislio je svojom glavom.
Zato je ostao bez glave.

Ne brine me što ništa nemam.
Više me brine što mi nije ni do čega.

Državi plaćamo poreze i prireze.
Nama preostaju samo upitnici i zarezi.

Zbog dugog jezika žene sve više pišu romane.
A muškarci – aforizme.

Od žene nije mogao doći do riječi.
A od djece nije mogao iščupati riječ.

Kod nas su u prvim redovima najčešće oni,
koji nisu u redu.

U Bosni je sve po babi, u Zagorju je sve po japi.
A u Dalmaciji je sve po... papi.

Konac djelo krasi.
A žica... nedjelo.

To može samo pravi Bosanac.
Prošao je i raj i pakao, a nije se iz Bosne pomakao.

Visoku cijenu plaćaju samo oni, koji nisko padnu.

Uzeo je sve što je mogao, a dao je samo – ostavku.

Na kraju parade, povorka ponosa digla je nos.

Kod nas je popust kad popustiš.
A dopust, kad dopustiš.

Ministar treba zahvaliti Bogu,
što je dobio samo... nogu.

Neki saborski zastupnici ponašaju se kao prestupnici.

U prostorijama državnih organa skoro svakodnevno,
odvijaju se primanja... mita.

U nekim zemljama razvijen je agro-biznis.
U drugim je razvijen narko-biznis.
A kod nas je najrazvijeniji... nakro-biznis.

Mnogi su generali prije rata bili monter, zidari
i drugi građevinski radnici. Bravo majstori!

Nije to nikakva socijalna država.
On je tražio kruha, a oni mu dali... motiku.

Čak i oni koji ne rade, kod nas gledaju svoja posla.

Visio je o koncu, sve dok nije pukao.

Nismo mi toliko u ozbiljnim problemima,
koliko su ozbiljni problemi u nama.

Kad muž napusti ženu ona postaje raspuštenica.
A kad žena napusti muža, on postaje – slobodan čovjek.

Prvo je radio poslove dilera u trgovini.
Poslije je unaprijeđen za narko-dilera.

Ribar ribi... grize rep.

Šarmantni ljudi, najčešće šaraju.

Kad bi poraženi pisali povijest,
povijest bi bila poražavajuća.

U tetrapak državama ne teku ni med ni mlijeko.
U njima teku narodne suze i radnički znoj.

Cijeli život gledao je istini u oči.
Na kraju je... oslijepio.

Žene uživaju policijsku zaštitu.
A muškarci ... političku.

Držao je ženu kao malo vode na dlanu.
Sve dok nije isparila.

Izvukao se na foru.
A fora je bila... izvući se.

Žena je ateistima kao Bog.
Vole je, ali joj ne vjeruju.

Poruka naroda premijeru:
Više ne želimo gledati reprizu.

Izvukao je veliki dobitak.
Dobio je – batine.

Baš mu se ne da.
Sve novce koje je ukrao, dao je ženi.

Radnici su dobili trinaestu plaću.
Prethodnih dvanaest dobit će iz stečajne mase.

Vlasti moraju biti kilave,
kad stalno dižu poreze i kredite.

Nekad smo bili odani Titu i partiji.
Danas smo prodani Evropskoj uniji.

Naša nova parola glasi: Navali narode...
diješe se evropski poticaji.

Imamo stabilnu državu.
Baš nas briga što se Zemlja okreće.

Politika je jednima sudbina, a drugima... sud.

I debele žene mogu biti... lake.

Država je u dugovima samo tamo,
gdje su građani u govnama.

Dok smo štrajkali glađu, jeli smo se od muke.

Ukopčao je o čemu se radi, tek kad su ga isključili.

Svaki muškarac ima, barem jednu, šuplju glavu.

Tko živi na kredit – umire na rate.

Na koncu su i njega... ušili.

Izašao je iz mode.
Sad je samo model.

Bio je brz kao vjetar, dok ga nisu otpuhali.

Tko živi na kredit – umire na rate.

One koji umiru od smijeha, ne treba žaliti.

Sve je više ljudi koji su nagrađeni rođenjem,
a kažnjeni – životom.

Konobaru je napojnica nagrada,
a plaća kazna za obavljeni rad.

Počeo sam štedjeti.
Zašio sam džepove.

Laknulo mu je tek kad su ga olakšali.

Na onaj svijet većina ljudi
odlazi isključivo zbog zdravstvenih razloga.

Mudra misao dolazi iz dubine.
A glupa – iz taštine.

Između emocija i racija, kod nas se uvijek ispriječi –
nacija.

Ponašamo se kao stoka.
Svako malo, puštamo mozak na pašu.

Glavu pere redovno.
Savjest... povremeno.

Lutao je od nemila do nedraga,
dok nije prešao granicu.

Kod katolika je hvaljen – samo Isus.

Više volim da me čitaju, nego da mi pišu.

Rekao sam joj da mi se skine s vrata.
A ona je to krivo razumjela, pa se skinula.

Aforizam je završna riječ svake mudre misli.

Pas je najbolji čovjekov prijatelj,
samo zato što psi nemaju boljeg prijatelja.

On vam je dobar primjer, koga ne treba slijediti.

Sa samoupravljanja prešli smo na upravljanje.
Radnicima je ostalo ... 'samo'.

Vodeće političke stranke u BiH pretvorile
su tu lijepu zemlju u plodnu oazu... kretenizma.

Desni voze desnom stranom; lijevi lijevom.
A narod za njima... ide pješice.

Geniji se rađaju svakih stotinu godina.
A idioti kad im se najmanje nadate.

Nije on nikakav stari vuk.
On je obična vucibatina.

Srbi i Hrvati govore istim jezikom.
Ali, svako na svoj način.

Mnogi katolici misle da se pričešćem
stiže doživotna čestitost.

Lopovi su više cijenili socijalizam od poštenih.
Zato se od njega uzeli sve što je vrijedilo.

Rad je stvorio čovjeka.
A rat: idiote.

Svaki novi sistem hvali se demokratijom.
A narod je u svakome podjednako patio.

Narod je uvijek bio moneta za potkusurivanje.
Vlasti su uvijek kusur zadržavale za sebe.

Država nam daje šakom, a uzima kapom.

Nismo mi podrepaši.
Mi samo virimo iza SAD i EU.

Englezima su ruke i noge u Evropi.
A duša i glava, u Americi.

Imamo najsretniju i najbogatiju državu na svijetu.
U njoj su najsretniji oni koji su se obogatili.

Himna je, zapravo, oda državi.

Hrvatska je ravnopravan partner sa SAD.
U omjeru... 1:110.

Bio je svjetski čovjek. Rođen je u jednoj,
odrastao u drugoj, oženio se i dobio djecu u trećoj,
a u mjestu rođenja i življenja umro u četvrtoj državi.

Pravi ateist se postaje onoga trenutka,
kad se izgubi vjera u ljude.

Dobar vođa ne dijeli ljude.
On ih razmnožava.

U ovakvoj državi i dobrim piscima loše se piše.

Milost je božji, a nemilost ljudski dar.

Toliko je lajao na državu i političare,
da su ga na kraju morali vezati.

Raspali me kad me nalože na vatru.

Kad sam se rodio, krstili su me.
Kad sam odrastao – prekrižili su me.

Da je bio pametan, ne bi poludio od sreće.

Klape su živi dokaz, da kod nas sve klapa.

Bogu se molimo.
Državu... molimo.

Batine su mu vratili.
Batinu su zadržali.

Bez dlake na jeziku su samo oni koji vazda šute.

Djeca vole zoološki vrt, jer se tamo osjećaju
ugodnije nego kod kuće.

Radan narod slavi radne pobjede.
Jadan narod slavi samo ratne pobjede.

Banana državu gladeži pojedu čim je ogule.

Posao političara i direktora je težak.
Zato se mnogi od njega odmaraju u zatvorima.

Žena najbolje znade moje slabosti.
Rano legnem, a kasno se dižem.

Katolička crkva vodi pravilnu kadrovsku politiku.
Ona svake godine proizvodi nove svece.

Broj živih birača se smanjuje.
Ali se zato povećava broj mrtvih glasača.

Bio je meta, sve dok ga nisu pogodili.

Neki političari su debeli.
A neki su... debili.

U Bosni i Hercegovini svake godine jedni slave
ono... za čim drugi žale.

Ratnim ideolozima i vođama
spomenike treba podizati na onome svijetu.

Danas hvalimo i slavimo mnoge koji su stoljećima
zagorčavali život narodu.

Izvoz i uvoz su nam u egalu.
Svoje radnike izvozimo, a strane uvozimo.

Imunitet onih koji imaju,
jači je od imunosti onih koji nemaju.

Žena ga je sokolila, sve dok nije odletio.

Sportske arene postale su borilišta...
duševno poremećenih navijača.

Protiv društvenih anomalija borim se riječima.
Djela prepuštam drugima.

Ako su vam prošli svi vozovi, krenite pješice.

Nije problem u tome što sam glup.
Problem je što su mnogi gluplji od mene.

Da biste dobili posao u Vladi, morate pisati premijeru.
A da biste izgubili posao u vladi,
morate pisati o premijeru.

Uvozimo sve i svašta.
A izvozimo *sne* i skoro... ništa.

Žena je kao planina.
Osvojite je tek onda kad se na nju... popnete.

Državu ne možete voljeti kao majku.
Možete je voljeti samo kao maćehu.

Naše nevjerne Tome vjeruju
da su pametniji i od Tome Akvinskog.

Bog oprašta samo onima,
koji su se od svega oprostili.

Nije problem što sve gledamo iz svoga ugla.
Problem je što je taj ugao tup.

Što je previše – previše je!
Mi smo opet dobili najmanje.

Na koncu je... izvisio.

Bio je obziran, sve dok ga nisu uzeli u obzir.

Otkad je postao prva violina, taj vam povazdan cvili.

Samo Bog zna koliko u njega vjerujemo.

U posljednje vrijeme suočavamo se
samo s posljedicama.

Hrvati su štokavci, a Srbi štakavci.
Na Balkanu su jedino orlovi – štekavci.

Klupko se počelo odmotavati,
tek kad su nam pomrsili sve račune.

Bio je toliko vješt da su ga na kraju
morali poslati na vještačenje.

Da su ljudi dovoljno inteligentni,
nikada ne bi izmišljali vještačku inteligenciju.

Na vijest o smrti, uvijek premrem od straha.

Sledio sam se kad su mi rekli
da će temperature na ljeto biti iznad 40 stepeni.

Kažeš da ti se žena na sudu branila šutnjom.
– Ma ne mogu vjerovati!

Istina je da su mnogim političarima laži najjače oružje.

Ministar je okajao sve svoje grijehе.
Za izgradnju crkve dao je visoku donaciju.

Hrvatska je ozbiljna zemlja.
U njoj je vrag odnio šalu.

Samo se gladan narod jede od muke.

Demokratija nam je pokazala pravi put.
Zato sve više idemo na zapad.

Kod nas su jedni izašli iz mode, a drugi...
iz zemlje.

Taj političar je bio sitna riba,
sve dok ga nisu ulovili na djelu.

Da demonstranti nisu izašli na ulicu,
nikada ne bi ušli na televiziju.

Da se nije ukazala Gospa,
Međugorju se ne bi ukazala turistička prilika.

'Bolovao' je od PTSP sve dok nije ostvario
pravo na braniteljsku mirovinu.

Kod nas su jedni bili u ratu, dok je u drugima bio rat.

Hercegovcima nije potrebna diploma.
Njima su dovoljne i diple.

Živimo u propuh državi.
Sva vrata su nam širom otvorena.

Tehnika je toliko napredovala,
da ide korak ispred nauke.

Nije problem što sam izostao.
Problem što sam zaostao.

Milost je od Boga, a nemilost...
od političara.

Ljudi griješe, popovi praštaju.

Žena mu naglo gubi vid.
Više ga ne vidi u krevetu.

Muškarci su kao cigarete.
Pale se na svaku ženu.

Da nije vjerovao ženi, nikada ne bi postao nevjeran.

Za smrt se ne treba pripremati.
Ona svakoga dočeka spremna.

Bio je duša od čovjeka.
Sve dok nije izdušio.

Dok krevet škripi, brak ne škripi.

Niko ne može stati na kraj ograničenim ljudima.

Nekad je bio nezadrživ.
Sad je neizdrživ.

Očekivao sam puno više.
A dobio – malo niže.

Ispijao je koktele, sve dok mu nisu servirali
'molotovljev'.

I ja bih vjerovao kad bi me uspjeli uvjeriti
da je vjera nastala od Boga, a ne od ljudi.

Istorija je potvrdila kako je čovjek
najveći Stvoriteljev promašaj.

Svi mi idemo u pogrešnom smjeru.
Prema smrti, a ne prema životu.

Za čovjeka je kraj života, isto što i kraj svijeta.

Od kad smo glasali za nacionalističke stranke,
u svijetu više nismo na dobrome glasu.

Teško nam je.
To nam je jedina olakšavajuća okolnost.

Taj daltonist bio je premazan svim bojama.

Enver Hodža bio je jedini hodža na svijetu,
koji je uveo ateizam.

Na sreću, propustili su me.
Na nesreću... kroz šake.

Nisu mu polomili sva rebra.
Ostalo je jedno – Adamovo.

Premda smo navijali za partizane,
Crvena zvezda je, ipak, na kraju pobijedila.

U komunizam smo ulazili sa crvenom zastavom.
A iz njega smo izašli sa bijelom.

Umjesto bratstva i jedinstva,
na kraju smo prihvatili smo bratstvo po vjeri.

Kad sve zemlje bivše Jugoslavije uđu u EU,
opet ćemo živjeti u istoj državi.

Da smo bili pametniji nego što jesmo,
umjesto ratova vodili bi ljubav.

Vrag je došao po svoje.
Ali je usput uzeo i naše.

Pamet je bliska samo onima,
koji su bliski pameti.

S puta najlakše skrenu oni,
koji su skrenuli s uma.

Ne tražite ništa tamo, gdje se ne možete pronaći.

Ko lako živi, taj teško umire.

Visok tlak se najlakše zaradi od visoke tlake.

Na kraju je sve otišlo tamo odakle je krenulo.

U p. m.

Demokratija je konačno stigla i kod nas.
No, nije se dugo zadržala.
Produžila je na zapad.

To što je zemlja slobodna,
ne znači da su u njoj slobodni i ljudi.

Bog nagrađuje samo one, koje ne želi uzeti k sebi.

Država mu je odala zasluženno priznanje.
Zaslužio ga je odajući one, koji su protiv države.

Bavim se humanitarnim radom.
Pišem besplatne knjige za čitaoce.

U ovim godinama sam kao zapeta puška.
Za svaku sitnicu – puknem.

Imam čir na dvanaestercu.
A bolje bi bilo da imam loptu na jedanaestercu.

U prva dva pokušaja nisam bio uspješan.
U trećem očekujem i božju pomoć

Lako je poznatim ženama.
One se oblače vani, a svlače u zemlji.

Žena mu danas ide na jetru i živce.
A nekad mu je išla na druge organe.

Nakon izbora javio mi se u snu pokojni prijatelj.
Kaže da je opet glasao za vladajuću stranku.

Samo budale ne vole kada ih hvale.
a) jer misle da ih hvale zato što su budale.
b) jer misle da su budale oni koji ih hvale.

Nije važan onaj ko se pravi važnim.
Važan je onaj koga su napravili važnim.

Sve naše bivše republike bile su socijalističke.
Danas su samo republike.
Gubitak jedne riječi za mnoge je nenadoknativ.

Molim gradsku kanalizaciju
da mi ne šalje račun, dok ne obavim veliku nuždu.

Pušio je 'joint' – sve dok ga carinik
nije upozorio da se na granici ne smije pušiti.

Taj vam radi kao luđak.
Zaposlen je na psihijatrijskoj klinici.

U bivšoj Jugoslaviji, Hrvatska je punila
fondove za nerazvijene.
U Europskoj uniji slične fondove prazni.

Visoko će dogurati samo oni, koji... ne izvise.

Klupko se počelo odmotavati tek onda...
kad nam je sve krenulo nizbrdo.

Kod nas su ispod crte samo oni, koji su precrtani.

Tupi najbolje razumiju ono što glupi smisle.

Nogometaši zarađuju novac nogama.

A glavonje – glavom.

Ovako glasi definicija savremene zaprege:

Jak kao vol – glup kao točak.

Kod nas je neobično biti... običan.

Uzak čovjek steže sve oko sebe.

Ne pravite od nas budale.
Zar ne vidite da to više nije potrebno.

Država mi je obećala dodijeliti potporu.
Dvije štake i jednu hodalicu.

Veselim se vlastitoj smrti.
Hrvati najviše cijene mrtve pisce.

I do sada je politika bila čista... dosada.

Sve moje misli su... napred ne misli.

Tehnologija je toliko napredovala.
da su i u bivšim socijalističkim zemljama
iz upotrebe trajno izbacili srp i čekić.

Država će osjetiti šta je domovinski rat,
tek kada svi domovinski ratnici odu u mirovinu.

Blago saborskim zastupnicima.
Samo oni znaju koga zastupaju.

Samo težaci znaju da je sve teško.

Izabrao sam pravo rješenje.
Riješio sam se svega.

Prije nego što smo se obrukali pred svijetom,
obrukali smo se u vlastitoj zemlji.

Generalov ratni put čist je kao suza.
I danas ga oplakuju ljudi s protivničke strane.

Suđeno nam je, ali zbog nedostatka dokaza
oslobođeni smo.

Hvala mrtvima.
Slava živima!

To što kukamo da nemamo vremena
u kapitalizmu znači... da nemamo novaca.

Nisam vam ja neki veliki pisac.
Veliki pisci su već odavno pod zemljom.

Taj političar je imao jaku petlju.
Vazda je nešto petljao.

On je bezobziran čovjek.
Nikoga od nas nije uzeo u obzir.

Državna televizija je medij,
na kome političari iznose hrpe promašenih vizija.

Zdrava kritika nije nikada koristila
naše zdravstvene usluge.

Ne razumijem predsjednika.
Izabrali smo ga da nas predstavlja,
a on od svega radi predstave.

Kod nas nije problem u učenju.
Problem je u pamćenju.

Djelomično sam zaboravan čovjek.
Ne zaboravljam podići penziju,
ali, redovno zaboravim platiti režije.

Slabo uočavamo samo vlastite slabosti.

Ministar poljoprivrede je dobar peradarski stručnjak.
Dobro nas je nasadio!

Za uspjehe smo zaslužni mi.
Za naše neuspjehe, zaslužni su drugi.

U braku mu nije sve ispalo po dobrom.
Ispalo je po ženinom.

Zabavnije bi nam bilo da smo tamburaško,
nego kapitalističko društvo.

Taj akademik je prestižnu titulu stekao,
tek kad je završio višu pedagošku akademiju.

Zaokružili smo naše granice.
Zato se stalno vrtimo u krug.

Sve sam važno poduzeo,
dok se nisam oduzeo.

U Francuskoj žuti prsluci izazivaju nered na ulicama.
Kod nas su žuti prsluci i dalje zaduženi
za održavanje reda u državi.

Lako je usta zatvoriti meni.
Ali, pokušajte usta zatvoriti mojoj ženi.

Onaj ko nije sav svoj, obično nije ničiji.

Bogatstvo je za one koji sve uzimaju.
Siromaštvo je za one koji sve daju.

Neki vozači najprije polože vozački ispit.
Poslije na cesti polažu tuđe živote.

Nakon 3. svjetskog rata, komunisti će opet doći na vlast.

On je polovično miroljubiv čovjek.
U miru ljubi Miru,
a u ratu... Minu.

Eva je toliko voljela Adama,
da je na kraju skinula i smokvin list.

Nosimo se po posljednjoj modi.
Goli smo i bos.

On vam nije više kreposan.
Krepao je!

Kod nas prvu nagradu izvuče samo onaj...
koji se na vrijeme iz svega izvuče.

Aforisti dubokim mislima,
potkopavaju svaku lošu vlast.

Nije imao pojma ni o čemu.
Ali je zato imao sve drugo.

Epigrami su kratke i jasne rimovane misli.
Zato se oni rade na grame, a ne na kilograme.

Taj carinik je kao pas.
Nanjušio je u prtljažniku
deset litara rakije i pet šteka cigareta.

Ne bojim se nikoga.
A i zašto bih se bojao – nikoga.

Prema političarima imam čiste namjere.
Dobro sam ih oprao!

Golu istinu ne treba pokrivati!
Ona je otporna u svakom vremenu.

Nisam pametan!
Ali da jesam, držao bih jezik za zubima.

Zbog svetaca na zemlji,
i Bog nam je okrenuo leđa.

Prva nagrada kod nas se ne dobiva.
Ona se kupuje!

To što nemam cilj ni malo mi ne smeta.
Više mi smeta što nemam sredstava.

Golu istinu naše je društvo skinulo...
sa dnevnoga reda.

Duhovno tupi, obično su oštri na jeziku.

I kad vlast posluje pozitivno, narod je na gubitku.

Kad vas navuku na tanak led, ne puca led.

Pucate vi!

Noćima ne spavam.

Budan čekam uspjeh preko noći.

Istraživanje je pokazalo da smo puno tražili.

Dobrom lopovu ne treba škola.
Njemu je dovoljna dobra praksa.

Pronašao sam formulu za dug i zdrav život.
Preostaje mi još da otkrijem kako je primijeniti.

Za jedan aforizam nagrađen sam od žirija.
Za drugi sam nagrađen od policije.

U ključnom trenutku ostao sam bez ... ključa.

Moj ključ uspjeha još uvijek se nalazi
s druge strane brave.

Sva vrata su nam širom otvorena.
Jedini problem je što nam je ulaz zatvoren.

Oduzimao je i sabirao, sve dok se nije oduzeo.

Od svega dobroga imao je samo... dobre namjere.

Gdje ima humanizma, tu ima i renesanse.

Da biste se na nešto navikli,
morate se najprije na to navući.

Oca domovine dostojno smo pokopali.
Majka domovina umire na rate.

Bilo mu je sve ravno do mora,
dok nije krenuo na odmor.

Matematička jednađžba je jasna.
Da bismo bili u plusu
moramo dva puta biti u minusu.

Neraščišćeni računi obično vode u... obračun.

Sramota je šta sve neki rade.
Još je veća sramota što neki ne rade.

Lopovi se hvataju na djelu, a političari... na riječima.

Naš puk je konačno došao na svoje.
Nekad je imao pučke zabave,
a danas ima pučke kuhinje.

Dokazali smo se kao narod.
Sad je vrijeme da se dokažemo kao ljudi.

Demokratiju uvozimo sa zapada.
Birokratija je domaći proizvod.

Slikovito rečeno: naša je ekonomska situacija takva
da se možemo slikati.

Kod nas najbrže propjevaju one ptice,
koje padnu na niske grane.

Dok nismo ušli u NATO, ratovali smo sa susjedima.
Sad ćemo ratovati sa ostatkom svijeta.

Odvikavanje od svega, gotovo mi je prešlo u naviku.

Umro je kao poštenjačina.
Odbio je dati doktorima mito.

Kod nas dobro prolaze pisci o kojima se dobro piše.
Najlošije prolaze oni koji dobro pišu.

Svaki policijski pas u prosjeku je obučeniji
od svakog prosječnog policajca.

Mišljenje o drugima čuvaj za sebe.
Mišljenje o sebi čuvaj od drugih.

Razlika između lišća i standarda je u tome
što lišće pada u jesen, a standard cijele godine.

Nekad i sad nije isto, što sad i nekad.

U oblacima žive samo oni kojima je nebo granica.

Ona se bavi ispraćajima.
Djecu je ispratila iz zemlje,
A muža... u zemlju.

Davali su mu topa fore, dok nije postao fora.

Svaka nova vlast donosi nam nešto staro.

Iako su nas država i poslodavci olakšali,
nama je svakim danom sve teže.

Cigla po cigla i eto vam... zid plača.

Ljudi kratke pameti kod nas stižu najdalje.

Razlika između poglavnika i poglavara je – u glavi.

Toliko je danajaca u našim redovima,
da više ne znamo šta ćemo sa darovima.

Zašto bi mi radili, kad vrijeme radi za nas?

Ne znam kako ćemo prebroditi krizu,
kad nam je i brodogradnja godinama u krizi.

Očajan sam.
Od svih pića liječnik mi preporučuje samo čaj.

Da nije sportskih uspjeha,
čemu bi se naš narod radovao!?

Pameti imamo za bacanje,
a plastične boce sakupljamo.

Plate nam danas malo rastu, a rast će i malo sutra.

Čudan smo mi narod kad i dalje vjerujemo
da će nas oni koji su sve zasrali,
na kraju ipak izvući iz govana.

Kod nas je legalno sve što je leglo.

Samo glup misli da se glupost ne isplati.

Ona je prva započela, a on je prvi svršio.

Naši vladari ne znaju vladati sobom.
Ali zato znaju vladati... narodom.

Narod koji se ne zna šaliti na svoj račun,
obično se šali na račun drugih naroda.

Tko se ratom hvali, u glavi mu daska fali.

Imamo mi dovoljno konja i bez trojanskog.

Pokušali su nas navući na tanak led.
Ali mi smo se, srećom, na vrijeme pokliznuli.

Kad se šef naoblači, očekujte grmljavinu.
A kad se šef razvedri, očekujte grom iz vedrog neba.

Lako je pročitati knjigu.
Teško je pročitati ženu!

Mladi i zdravi ribari love ribe,
a stari i bolesni – rakove.

Kandidati za predsjednika dobro su potkovani.
Opet imamo šansu izabrati konja za predsjednika.

Svim neutješnima treba dodijeliti utješne nagrade.

Duboko smo zabrazdili.
Još nam samo treba da nadrljamo.

Ljepšu smrt nije mogao poželjeti.
Umro je sanjajući lijep život.

Nužda zakon mijenja.
I kod nas se zakon mijenja iz velike nužde.

Predsjednik u klin; premijer u ploču!
A narodu po prstima!

Prosječna smo zemlja.
Po uvozu smo među prvima,
a po izvozu među posljednjima.

Lupeži uvijek posljednji prolupaju.

Suština je u biti.
Biti ili ne biti!

I rak je brži od našega zdravstva.

Naši aforisti ne traže posao izvan zemlje.
Vani ne bi imali o čemu pisati.

Ko tebe srpom, ti njega ... čekićem.

Ljubav je kad voliš, a mržnja
– kada te ne vole.

Ne ljutim se više na komšiju.
I njemu je crknula krava.

Mi smo ljudi od riječi.
Zato gradimo verbalnu, a ne stvarnu demokratiju.

Socijalistička Jugoslavija bila je sirotinjska država.
U njoj je bilo besplatno zdravstvo, školstvo...

Obijamo pragove EU, radi modernizacije naših pruga.

Pantovčak je otvoren za NATO, a Markov trg za EU.
Za narod su otvorene granice.

Napravili smo dječji vrtić.
Djecu ćemo praviti kasnije.

Ide nam kao po loju.
Klizimo sve niže.

Mali Hrvati prvo nauče brojati do dva,
a mali Srbi do tri.
Pisanje i čitanje uče kasnije.

Poznavanje prirode imamo u malom prstu,
a poznavanje društva u srednjem.

Jedni su ostali, a drugi otišli – da bi opstali.

Za ovce je tor, a za ovčare dobro dođe i parlament.

Kome je država majka, taj ne sisa vesla.

Izabrali smo predsjednika s pedigreeom
da bismo ga mogli olajavati.

O rezultatima nove vlade nema se što reći.
Sve je već rečeno u prošlom mandatu.

Ljudi u Bosni žive... kao u basni.

Od Ministarstva kulture mnogi pisci mogu dobiti samo
poticaje da se ubiju.

Ponašamo se kao talog.
Tonemo sve dublje.

Mi smo siromašan narod.
U tome imamo bogato iskustvo.

U Hrvatskoj se svakoga dana rađa jedan novi branitelj.
I jedan novi invalid domovinskog rata.

Političar je kao mineralna voda.
Čim se otvori, brzo ishlapi.

U govnama smo do guše.
A još smo i zinuli.

Ko je 'za', neka digne ruku.
Ko je 'protiv', neka digne obadvije ruke.

Izabrani je prvi među jednakima.
Totalni je idiot!

Priznajem da sam plagijator.
Sve aforizme prepisao sam od vlastitih misli.

Bio je izvan sebe dok nije ušao u nju.

Ako pod stare dane oženite mladu ženu,
ona će vas voljeti kao oca.

Nakon operacije srca – prolupao je.

Kod nas su gazde u kući samo neoženjeni muškarci.

Prvu priliku pružio nam je život.
Drugu moramo izboriti sami.

Uspjeh preko noći donosi ljepše dane.

Da sam znao šta me čeka, sigurno ne bih toliko čekao.

Hrvati ne slijede Isusa.
Niko neće u pastire.

Nije imao kud, pa se vratio k sebi.

Imamo tako dobre vijesti da nisu za javnost.

Niko tako otvoreno ne krade Bogu dane
kao vjerski službenici.

Liječnici nam odlaze iz zemlje.
Stare pacijente ostavljaju u zemlji.

Dobitnik dobiva samo ono što gubitnik izgubi.

Nije nam se dalo... da imamo.

Kad se rađamo – zaplaćemo.
Kad umremo – oplakuju nas.
Tako nam uz plač prođe cijeli život.

Oruđe se proizvodi za radnike.
A oružje za idiote i ratnike.

Ljubav bez granica vodi nas obično u druge zemlje.

Aforizam je biser koji se vadi iz dubine uma.

Ne uči od drugog, uči od prvog.
Ne uči prvoga, uči drugoga.

Ruke se brže ugriju u punom, nego u praznom džepu.

Ovako više ne može.
Opet ćemo morati raditi tek onako.

Ponašam se kao olovka.
Nikoga ne zarezujem, niti me ko zarezuje.

Dragi naši istinski i lažni branitelji;
vrijeme je da se malo odmorite od priča o ratu.

Na daleko je poznata naša s(p)rdačnost.

Ta bomba od žene konačno je eksplodirala.

Mi o vuku, a vuk na ovcu.

Pretili su na dobitku samo kad gube na težini.

Govorio je u augmentativu, a radio u deminutivu.

Kod nas ne seru samo oni koji su dobili zatvor.

Lebdio je u oblacima sve dok se nije spustio pod zemlju.

Kupio je radno mjesto.
Sad više ne mora raditi.

U boj, u boj – za račun svoj.

Čini se da se žene najviše žale na muškarce
koji ništa ne čine.

Bog dugove prašta – država ih knjiži.
Bogu smo sve dalji – državi sve bliži.

Plata je kao žena.
Trošimo je čim legne na naš račun.

Opis masona u tri riječi:
mister-misterija-mistrija.

Bosi ne stavljaju novac u čarapu.

Nakon izležavanja, taj lupež je zasjeo u fotelju.

U tuđem žitu ne tražite kukolj.
U svome kukolju ne tražite žito.

Trpimo porođajne muke, a imamo sve manje djece.

Kraj vidim, ali izlaz ne vidim.

Prihvatili su me objeručke.
Za vrat!

Plitki bi trebali tonuti dublje od površnih.

Da bi kupio diplomu morao je prodati poštenje.

Geni su nam kameni, a genetika – blatnjava.

Razum je na kraju ipak prevladao.
Ratom smo riješili sve naše nesporazume.

Nekad smo ležali na slami.
Sad nam je slama u glavi.

Samo se polupismeni spore oko ćirilice i latinice.

Nekad smo išli s Titom naprijed.
Sad se vraćamo.

Nakon stjecanja samostalnosti, imamo se pravo
prodati kome hoćemo.

Nije se čuvao.
Sad ga čuvaju anđeli.

Bili smo svoji na svome sve dok nas nisu oslobodili.

Igre smo dobili od države.
Za kruh se moramo sami snaći.

Otkad smo ušli u EU,
sve evropske zakone donosimo samostalno.

Ne slažem se sa evropskim stavovima naših političara.
Oni su uglavnom klečeći ili ležeći.

Kod nas je i vječnost postala kratkoročna.

Penzioner – kako to staromodno zvuči.

Da je raj tako lijep kako se priča,
i bogati bi se za njega otimali.

Zapadu ništa nije tako blisko kao istok.

Kod nas rupa zakon mijenja!

Ide vrijeme kad više nećemo imati vremena.

Opet mi se ostvario životni san.
Probudio sam se!

Osrednje je nekada bilo zlatna sredina.
Danas je tek srednja žalost.

Kod nas je zajednički običaj da svako radi
na svoju ruku.

Slijepi bili, pa vidjeli!

Kod nas postoje dvije kategorije građana.
Prva živi od kredita, a druga od kamata.

Lopove hvata policija.
A poštene – depresija.

Toliko volimo prirodu da joj vraćamo
sve što nam je nepotrebno.

Mačke su ozbiljna konkurencija našoj sirotinji.
One prije dođu do kontejnera.

Nije zdravstvo u krizi.
Kriza je u zdravstvu.

Nekad me mučilo što nemam.
Sad me muči što nikad nisam imao.

Naš društveno-politički sistem nije ustrojen.
On je uštrojen!

Nikad predsjedniku i premijeru nije bilo bolje
nego što je danas,
a opet je narod nezadovoljan.

Nisam toliko pametan da bih dijelio savjete,
niti toliko glup da bih te savjete primao.

Političari su u pandemiji imali pune ruke posla.
Od svega su stalno prali ruke.

U borbi protiv korona virusa najviše su stradali borci
iz Drugog svjetskog rata.

Ne smeta nam karantena.
Mi smo na torove odavno navikli.

Retoričko pitanje: Je li cjepivo proizvedeno radi virusa,
ili je virus proizvedena zbog cjepiva?

Kad nas virusi prorijede,
bit će nam gusto.

Svi koji su otišli izvan zemlje,
za nas su vanzemaljci.

Razlika između militariste i pacifiste,
mjeri se stotinama hiljada žrtava.

Naše ovce slijede samo svoje duhovne pastire.

Pamtim i bolje dane.
A naročito... noći!

Mi ne uzimamo sve što nam se nudi.
Uzimamo samo zdravo za gotovo.

Ne držimo svu stoku u štalama.
Nešto smo preselili u parlament.

Uveo sam sankcije prema Amerikancima i Rusima.
Više o njima neću pisati aforizme.

BELEŠKA O PISCU

IVO MIJO ANDRIĆ

Rođen je 1948. u Čanićima kod Tuzle. Diplomirani je politolog i magistar ekonomije. Radio je u privredi, obrazovanju, državnim institucijama i sindikatima Bosne i Hercegovine. Do 2004. živio je u Sarajevu, a danas živi i djeluje u Zagrebu. Književnim stvaralaštvom bavi se duže od pola stoljeća. Objavio je više od pedeset knjiga poezije, proze, drama, eseja, književnih prikaza, aforizama i epigrama te pet stručnih knjiga sa područja zaštite radničkih i ljudskih prava. Autor je petnaest knjiga aforizama i priređivač Abecedarijuma hrvatskih i bosanskohercegovačkih aforista. Zastupljen je u tridesetak antologija i zbornika aforizama i epigrama kod nas i u svijetu.

Književni radovi su mu prevedeni na engleski, njemački, ruski, češki, slovački, slovenski, makedonski, kineski, rumunski, armenski i arapski jezik.

Član je Društva hrvatskih književnika, Društva pisaca Bosne i Hercegovine, Društva hrvatskih književnika za djecu i mlade i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Ivo Mijo Andrić
IZABRANI AFORIZMI

1. izdanje

Urednik:
Đorđe Otašević

Korice:
Dejana Jovanović

Izdavač:
„Alma“, Beograd

Štampa:
„Alma“, Beograd

Tiraž:
200

ISBN:
978-86-6122-120-0

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije

821.163.41–84

ANDRIĆ, Ivo Mijo

Izabrani aforizmi / Ivo Mijo Andrić. – Beograd : Alma,
2021 (Beograd : Alma). – 1. izd. – 155 str. ; 21 cm. – (Biblioteka
Humor i satira / [Alma, Beograd] ; knj. 213)

Tiraž: 200. – Beleška o piscu: str. 155.

ISBN 978-86-6122-120-0

COBISS.SR-ID 117830153